

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737831360/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

der skulde drages et Tong gjennem hans Haser og han bindes til Halerne af de vilde Oxer.

»Saa skulde jeg slippe Hundene løs; hui! afsted over Moser og Kjær, ad Heden til! det vilde være lystigt at see, lystigere endnu at kunne følge ham paa Farten!«

Dog den Død vilde *Vikingen* ikke han skulde lide, men som Fornægter og Forfølger af de høie Guder, imorgen den Dag offres paa Blodstenen i Lunden, det var første Gang at her et Menneske offredes.

40 Ung *Helga* bad om hun maatte bestænke Gudebillederne og Folket med Blodet af ham; hun sleb sin blanke Kniv og da een af de store, glubske Hunde, hvoraf der var nok paa Gaarden, løb hende hen over Fødderne, stak hun den Kniven ind i Siden: »Det er for at prøve den!« sagde hun, og *Vikingefruen* saae 15 bedrøvet paa den vilde, ondsindede Pige, og da Natten kom og [25] Skjønheds Skikkelsen hos Datteren i Krop og Sjæl skiftede om, talte hun til hende Sorgens varme Ord, ud af en bedrøvet Sjæl.

Den grimme Padde med Troldens Krop stod foran og heftede de brune, sorgfulde Øine paa hende, hørte og syntes at forstaae 20 med Menneskets Tanke.

»Aldrig, selv til min Husbond, er det kommet paa min Tunge om hvad dobbelt jeg lider ved Dig!« sagde *Vikingefruen*, »der er mere Ynk i mit Hjerte over Dig, end jeg selv troede! stor er en Moders Kjærlighed! men aldrig kom Kjærlighed i dit Sind! 25 Dit Hjerte er som en kold Dyncklump! hvortfrå er Du dog kommet i mit Huus!«

Da sittede forunderligt den ynkelige Skikkelse, det var som om de Ord bergrte et usynligt Baand mellem Legem og Sjæl, der kom store Taarer i Øinene.

30 »Din haarde Tid vil engang komme!« sagde *Vikingefruen*, »gruelig vil den blive ogsaa for mig! - bedre om Du, som Barn var stillet ud paa Alfarvei, og Nattekulden havde lullet Dig til Døde!« Og *Vikingefruen* grød de salte Taarer og gik vred og bedrøvet bort, om bag det løse Skindtæppe, der hang over 35 Bjælken og deelte Stuen.

Alene sad i Krogen den sammenskrumpne Padde; der var lydløst, men efter korte Mellemrum kom, inde i hende, et halvqvært Suk; det var, som om, i Smerte, et Liv fjøstes i Hjertets Vraa. Hun gjorde et Skridt frem, lyttede, gik atter et Skridt og 40 greb nu med de ubehjelpelige Hænder om den tunge Stang,

4 være] et læst blyantsudkast (b) til de f. g. linier er benæret bagpå en overklebning i r (22, 6-27); blåt papir som fkr i reglen, se n. t. 83, 16. 25 kommet] kommen A⁴. 28 Legem.] Legeme C. 35 Hun] Hun fejl A.